

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/20/EY,
annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,
alusten omistajien vakuutuksesta merioikeudellisia vaateita varten
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eräs yhteisön meriliikennepolitiikan tavoitteista on kaupamerenkulun laadun parantaminen lisäämällä kaikkien talouden toimijoiden toiminnan vastuullisuutta.
- (2) Luonteeltaan varoittavia toimenpiteitä on jo hyväksytty alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista 7 päivänä syyskuuta 2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/35/EY ⁽⁴⁾.
- (3) Jäsenvaltiot antoivat 9 päivänä lokakuuta 2008 lausunman, jossa ne yksimielisesti tunnustivat merioikeudellisia vaateita koskevan vastuun rajoittamisesta vuonna 1976 tehtyyn yleissopimukseen liittyvän vuoden 1996 pöytäkirjan soveltamisen tärkeyden kaikissa jäsenvaltioissa.
- (4) Vakuutusta koskevan velvoitteen avulla voidaan parantaa uhrien suojelua. Se edistää myös alikuntoisten alusten poistumista liikenteestä ja elvyttää liikenteenharjoittajien välistä kilpailua. Lisäksi Kansainvälinen merenkulkujärjestö kehotti päätöslauselmassaan A.898(21) valtioita vaatimaan, että alusten omistajilla on asianmukaiset vakuutukset.

(5) Tämän direktiivin säännösten noudattamatta jättäminen olisi saatava loppumaan. Satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/16/EY (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽⁵⁾ säädetään jo alusten pysäyttämistä, jos aluksissa pidettäviksi edellytetyt todistuskirjat puuttuvat. On kuitenkin asianmukaista antaa mahdollisuus karkottaa alus, jossa ei ole mukana todistuskirjaa vakuutuksesta. Karkottamismenettelyssä olisi annettava mahdollisuus korjata tilanne kohtuullisessa määräajassa.

(6) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat aiheellisten toimenpiteiden käyttöönotto ja täytäntöönpano meriliikennepolitiikan alalla, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan merioikeudellisia vaateita koskevaan aluksen omistajien vakuutukseen liittyvien velvoitteiden eräisiin näkökohtiin.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 300.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta sota-aluksiin, sotalaivaston apu-aluksiin tai muihin aluksiin, jotka ovat jonkin valtion omistuksessa tai käytössä ja joita käytetään ei-kaupallisiin julkisiin palveluihin.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta järjestelmiin, jotka on perustettu kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevilla ja liitteessä I luetelluilla välineillä.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 29. maaliskuuta 2007 (EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 166), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. joulukuuta 2008 (EUVL C 330 E, 30.12.2008, s. 7), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 11.

⁽⁵⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 57.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'aluksen omistajalla' merialuksen rekisteröityä omistajaa tai muuta henkilöä kuten ilman miehistöä rahdatun aluksen rahdinottajaa, joka vastaa aluksen toiminnasta;
- b) 'vakuutuksella' vakuutusta omavastuun kanssa tai ilman, ja se käsittää esimerkiksi kansainvälisen P&I ryhmän jäsenten antaman vahinkovakuutustyyppin ja muita tosiasiallisia vakuutuksen muotoja (mukaan lukien todistetusti olemassa oleva itsevakuutus) sekä rahavakuuksia, jotka tarjoavat vakuutusturvan samanlaisin ehdoin.
- c) 'vuoden 1996 yleissopimuksella' konsolidoitua tekstiä Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) vuonna 1976 hyväksymästä yleissopimuksesta merioikeudellisia vaateita koskevan vastuun rajoittamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1996 tehdyllä pöytäkirjalla.

4 artikla

Vakuutus merioikeudellisia vaateita varten

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikilla sen lipun alla purjehtivien alusten omistajilla on vakuutus, joka kattaa kyseiset alukset.
2. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että muun kuin sen oman lipun alla purjehtivan aluksen omistajalla on vakuutus, kun alus saapuu jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan. Tämä ei estä jäsenvaltioita edellyttämästä saman velvollisuuden noudattamista aluksen liikennöidessä niiden aluevesillä, sillä edellytyksellä, että noudatetaan kansainvälistä oikeutta.
3. Kohdassa 1 ja 2 tarkoitetun vakuutuksen on katettava vuoden 1996 yleissopimuksen mukaisesti rajoitettavissa olevat merioikeudelliset vaateet. Kunkin aluksen vakuutuksen määrän on oltava tapahtumakohtaisesti yhtä suuri kuin vuoden 1996 yleissopimuksen mukainen asiaankuuluva vastuun rajoittamista koskeva enimmäismäärä.

5 artikla

Tarkastukset, vaatimustenmukaisuus, satamasta karkottaminen ja kielto saapua satamaan

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa olevien alusten kaikkiin tarkastuksiin, jotka toimitetaan direktiivin 2009/16/EY mukaisesti, kuu-

luu sen tarkistaminen, että 6 artiklassa tarkoitettu todistus on aluksella.

2. Jos 6 artiklassa tarkoitettu todistus ei ole aluksella, toimivaltainen viranomainen voi antaa alukselle karkotusmääräyksen, josta ilmoitetaan komissiolle, muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2008/16/EY, jossa säädetään alusten pysäyttamisestä turvallisuusnäkökohtiin liittyvän vaaran perusteella, soveltamista. Karkotusmääräyksen johdosta kaikkien jäsenvaltioiden on evättävä tämän aluksen pääsy satamiinsa, kunnes aluksen omistaja esittää 6 artiklassa tarkoitetun todistuksen.

6 artikla

Vakuutustodistukset

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitetun vakuutuksen olemassaolo on todistettava yhdellä tai useammalla vakuutuksenantajan antamalla todistuksella, joka on pidettävä aluksella.
2. Vakuutuksenantajan antamissa todistuksissa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) aluksen nimi, sen IMO-tunnistenumero ja rekisteröintisataman nimi;
 - b) aluksen omistajan nimi ja päätoimipaikka;
 - c) vakuutuksen tyyppi ja kesto;
 - d) vakuutuksenantajan nimi ja päätoimipaikka sekä tarvittaessa se toimipaikka, jossa vakuutus on annettu.
3. Jos todistuksissa käytetty kieli ei ole englanti, ranska tai espanja, tekstiin on liitettävä käännös jollekin näistä kielistä.

7 artikla

Seuraamukset

Sovellettaessa 4 artiklan 1 kohtaa jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

8 artikla

Kertomukset

Joka kolmas vuosi, ja ensimmäisen kerran ennen 1 päivää tammikuuta 2015, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

9 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. NEČAS

LIITE

- vuoden 1992 kansainvälinen yleissopimus öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta;
 - vuoden 1996 kansainvälinen yleissopimus vahingonkorvausvastuusta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä ("HNS-yleissopimus");
 - vuoden 2001 kansainvälinen yleissopimus aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ("bunkkeriöljy-yleissopimus");
 - vuoden 2007 kansainvälinen yleissopimus hylkyjen nostamisesta ("hylkyennostoyleissopimus");
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 392/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa.
-